

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/160/2018
Identifikačné číslo spisu: 8812203430
Dátum vydania rozhodnutia: 25. apríla 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8812203430.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G. H., trvalým pobytom vo Y., proti žalovanému H. C., trvalým pobytom vo Y., zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Stanislav Kaščák, s.r.o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Ulica 1. mája 1246, za ktorú koná JUDr. Stanislav Kaščák advokát, konateľ, o zaplatenie 1 285,71 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3C/74/2012, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 19. decembra 2017 sp. zn. 12Co/54/2017, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. decembra 2013 č.k. 3C/74/2012-115 (prvým v poradí) rozhodol tak, že pokiaľ sa týka žaloby žalobkyne o zaplatenie sumy nad 1 285,71 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 16. marca 2012 konanie zastavil (z dôvodu spät'vzatia žaloby v tejto časti), a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 81 € a trovy právneho zastúpenia žalovaného vo výške 1 014,79 € na účet právneho zástupcu žalovaného, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal zo záveru, že žalobkyňa dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení neuniesla.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením zo 14. apríla 2015 sp. zn. 12Co/51/2014 (v poradí prvým) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku a o trovách konania, a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom mu uložil doplniť dokazovanie opätovným vypočutím svedkov J. S., J. H., M. C. ohľadom poskytnutia pôžičky, či vyžiadanim podkladov od spoločnosti Triangel.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom z 22. februára 2017 č.k. 3C/74/2012-229 (druhým v poradí) žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Odvolací súd uznesením z 19. decembra 2017 sp. zn. 12Co/54/2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že v danom prípade rozhodujúce je to, aký zmluvný vzťah bol medzi žalobkyňou a žalovaným, a nie aký vzťah bol medzi žalobkyňou a veriteľom pôžičky z 13. septembra 2010, keď priamo žalobkyňa bola spoločnosťou Consumer Finance Holding poskytnutá len suma 850 €. Preto v súdnom konaní sa má riešiť výlučne nárok žalobkyne z pôžičky vo vzťahu k žalovanému, nie celý nárok spoločnosti Consumer Finance Holding, ktorý si uplatňuje voči žalobkyne ako dlžníkovi zo zmluvy z 13. septembra 2010. Uviedol, že napriek zrušujúcemu uzneseniu odvolacím súdom, súd prvej inštancie nevykonal všetky dôkazy týkajúce sa skutočnej výšky záväzku žalovaného vo vzťahu k žalobkyne (ak sa preukáže prípadné poskytnutie pôžičky 850 € žalovanému), nevykonal dôsledné vypočítanie strán sporu a svedkov na okolnosti vyplatenia finančnej hotovosti žalobkyňou žalovanému, či okolnosti vrátenia pôžičky, nie priamym dlžníkom žalobkyňou, ale žalovaným. Je na žalobkyne, aby preukázala okolnosti svedčiace o tom, že skutočne poskytla finančnú hotovosť žalovanému ako pôžičku, a že u žalovaného vznikla povinnosť tieto finančné prostriedky vrátiť. Limitujúce sú okolnosti individuálnej dohody medzi žalobkyňou a žalovaným, nie okolnosti úverového vzťahu medzi žalobkyňou a spoločnosťou Consumer Finance Holding a dôsledkom neplnenia zmluvy zo strany žalobkyne ako dlžníka. Až po vykonanom dokazovaní v naznačenom smere môže rozhodnúť súd prvej inštancie o dôvodnosti nároku žalobkyne voči žalovanému.

5. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, ktoré odôvodnil podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Namietal, že nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu mu bolo znemožnené, aby ako žalovaný uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Postup odvolacieho súdu považoval za nesprávny a arbitrárny; namietal, že odvolací súd mal postupovať v zmysle § 390 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že mal vo veci samej rozhodnúť sám a nie druhýkrát zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť znova na ďalšie konanie. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že s rozhodnutím odvolacieho súdu súhlasí.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd zmätočnosti, ktoré sú vymenované v ustanoveniach § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o rozhodnutie vo veci samej, ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dôsledku zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátenia veci

na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie znovu o nej koná a rozhoduje. Uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie je síce výsledkom vecného pojednania veci, avšak nerozhodol konečne o právach a povinnostiach strán.

11. V súvislosti s podaným dovolaním smerujúcim proti zrušujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré bolo vrátené na ďalšie konanie, dovolací súd poukazuje na rozhodnutie č. R 19/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2017, ktorého právna veta znie: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

12. Najvyšší súd vzhľadom na uvedené dovolanie žalovaného ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávnosti.

13. V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni najvyšší súd trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy v tomto konaní nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.